

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, (hierna: de rechtbank) van 28 juli 2009 in zaak nr. 08/39423 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 oktober 2008 heeft de staatssecretaris een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 juli 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 augustus 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder d, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren, dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.1.1. Bij de beoordeling door de staatssecretaris van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag of en in hoeverre de verklaringen over de feiten en omstandigheden die een vreemdeling aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. Een vreemdeling is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn asielrelaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven. Om een vreemdeling, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke

wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, geldt ingevolge artikel 3.35, derde lid, van het Voorschrift Vreemdelingen 2000 - in welke bepaling artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 nader is uitgewerkt - dat de verklaringen van een vreemdeling en de daarin gestelde feiten en omstandigheden geloofwaardig worden geacht, indien die vreemdeling aan de in eerstgenoemde bepaling vermelde voorwaarden heeft voldaan. Aan die voorwaarden zal in de regel niet worden voldaan, indien sprake is van een omstandigheid als vermeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000. In dat geval zal volgens paragraaf C14/3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) van de verklaringen een positieve overtuigingskracht moeten uitgaan om de daarin gestelde feiten en omstandigheden alsnog geloofwaardig te achten.

Volgens paragraaf C4/3.4 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt, indien een vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden, deze omstandigheid mede betrokken bij het onderzoek naar de aanvraag en kan dit tot afwijzing leiden. Indien een asielzoeker desondanks meent dat hij bescherming behoeft, wordt van hem een grotere inspanning verwacht om de noodzaak hiertoe aannemelijk te maken.

Volgens paragraaf C4/3.6.1 van de Vc 2000, voor zover thans van belang, wordt, indien een vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en hij niet aannemelijk maakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen, deze omstandigheid mede betrokken bij het onderzoek naar de aanvraag. Daarbij tast het toerekenbaar ontbreken van documenten de geloofwaardigheid van het asielrelaas aan. Indien een asielzoeker desondanks meent dat hij bescherming behoeft, wordt van hem een grotere inspanning verwacht om de noodzaak hiertoe aannemelijk te maken.

2.2. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 29 oktober 2008 en het daarin ingelaste voornemen op het standpunt gesteld dat de aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, moet worden afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000.

De staatssecretaris heeft aan de vreemdeling tegengeworpen dat uit onderzoek door de Koninklijke Marechaussee is gebleken dat de door de vreemdeling overgelegde identiteitskaart en nationaliteitsverklaring valse exemplaren betreffen en de vreemdeling onjuiste verklaringen heeft afgelegd aangaande de door hem overgelegde documenten, zodat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent zijn identiteit en nationaliteit. Evenmin heeft de vreemdeling andere documenten die zijn identiteit en nationaliteit alsnog aannemelijk maken overgelegd. Aldus kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen betreffende de door hem ondervonden problemen die zich hebben voorgedaan in het door hem opgegeven

woongebied en aan de feiten die door de vreemdeling naar voren zijn gebracht. Gelet hierop, ontbeert het relaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht, aldus de staatssecretaris.

2.3. In grief 1 klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen, zakelijk weergegeven, dat nu de vreemdeling een valse identiteitskaart en nationaliteitsverklaring heeft overgelegd, de staatssecretaris heeft kunnen twijfelen aan diens gestelde identiteit en nationaliteit en zich op het standpunt kunnen stellen dat een zodanige twijfel aan de juistheid van de verklaringen van de vreemdeling is gerezen dat van het asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat.

Daartoe voert de vreemdeling, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 29 juli 2002 in zaak nr. 200202959/1 (JV 2002/314), aan dat de rechtbank, door aldus te overwegen, niet heeft onderkend dat de staatssecretaris uitsluitend op basis van de overgelegde documenten, die geen onderdeel van het asielrelaas vormen, heeft geconcludeerd dat dat relaas positieve overtuigingskracht ontbeert en aldus de cirkelredenering van de staatssecretaris in stand laat.

2.3.1. Zoals de Afdeling in de door de vreemdeling aangehaalde uitspraak heeft overwogen volgt uit de formulering van de aanhef van artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000, alsmede uit de geschiedenis van de totstandkoming van deze bepaling dat de hierin genoemde omstandigheden op zichzelf niet voldoende zijn om te komen tot een afwijzing van een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Zoals de Afdeling ook eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 augustus 2006 in zaak nr. 200605347/1, JV 2006, 402) moet, indien het ontbreken van documenten, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, aan de desbetreffende vreemdeling is toe te rekenen, volgens het gevoerde beleid, van het asielrelaas, daaronder begrepen de verklaringen met betrekking tot zijn herkomst, identiteit en nationaliteit, voor zover dat niet met enig bewijsmateriaal is gestaafd, positieve overtuigingskracht uitgaan om het geloofwaardig te kunnen achten. Indien de staatssecretaris zich op het standpunt stelt dat die verklaringen wegens het ontbreken daarvan ongeloofwaardig zijn, kan verdere bespreking van het asielrelaas, daaronder begrepen de vluchtmotieven van de desbetreffende vreemdeling, achterwege blijven, omdat de vluchtmotieven slechts betekenis hebben tegen de achtergrond van de herkomst, identiteit en nationaliteit van die vreemdeling.

2.3.2. Uit het besluit van 29 oktober 2008, hiervoor onder 2.2. weergegeven, volgt dat de staatssecretaris zijn conclusie dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert louter heeft gebaseerd op de omstandigheid dat de vreemdeling vals bevonden documenten omtrent zijn identiteit en nationaliteit heeft overgelegd.

Uit voormelde uitspraken en uit de uitspraak van de Afdeling van 24 maart 2005 (in zaak nr. 200408567/1; JV 2005/191) volgt evenwel dat de staatssecretaris bij de beoordeling of van het asielrelaas positieve overtuigingskracht uitgaat, niet opnieuw en uitsluitend een in artikel 31, tweede lid, van de Vw 2000 genoemde omstandigheid, zoals in dit geval het overleggen van valse documenten en het door de vreemdeling volhouden dat

deze echt zijn, kon tegenwerpen.

De staatssecretaris had dienen te beoordelen of van het asielrelaas, met name voor wat betreft de verklaringen van de vreemdeling over zijn identiteit en herkomst, positieve overtuigingskracht uitgaat om het geloofwaardig te achten. De vreemdeling klaagt derhalve terecht dat de rechtbank niet heeft onderkend dat het standpunt van de staatssecretaris dat zijn asielrelaas positieve overtuigingskracht ontbeert in zoverre op een ontoereikende grondslag is gebaseerd.

Grief 1 slaagt.

2.4. Grief 2, gericht tegen de ongegrondverklaring van het beroep, slaagt evenzeer, nu die beslissing is gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, gelet op hetgeen hiervoor onder 2.3.2. is overwogen, het beroep tegen het besluit van 29 oktober 2008 gegrond verklaren en dat besluit vernietigen.

2.6. De staatssecretaris, thans de minister van Justitie, dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 28 juli 2009 in zaak nr. 08/39423;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de staatssecretaris van Justitie van 29 oktober 2008, kenmerk 0805.26.1070;
- V. veroordeelt de minister van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

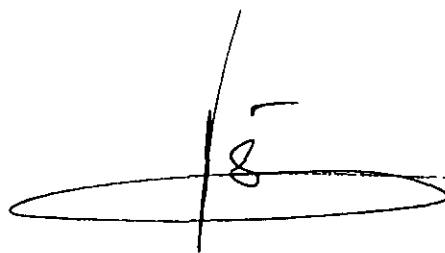
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 juni 2010

347-639 .

Verzonden: 21 juni 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 08/39423, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. S. Zwiers, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.A.M. van der Klis, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 29 oktober 2008 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 4 november 2008 beroep ingesteld.

Bij faxbericht van 9 april 2009 heeft eiser nadere stukken ingediend.

De zaak is op 6 juli 2009 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer.
Eiser is ter zitting verschenen bij mr. drs. Walls, kantoorgenoot van zijn gemachtigde.
Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. wettelijk kader

2.1.1. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met d, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling:

a. die verdragsvluchteling is;

procedurenummer: AWB 08/39423

2

-
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestrafingen;
 - c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
 - d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat:

- d) de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag valse of vervalste reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd en, hoewel daaromtrent ondervraagd, opzettelijk de echtheid daarvan heeft volgehouden;
- f) de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.1.2. Ingevolge artikel 2, aanhef en onder e en f, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) wordt in deze richtlijn verstaan onder:

- e) "persoon die voor de subsidiaire-beschermingsstatus in aanmerking komt": een onderdaan van een derde land of een staatloze die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, doch ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade als omschreven in artikel 15, en op wie artikel 17, leden 1 en 2, niet van toepassing is, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen;
- f) "subsidiaire-beschermingsstatus": de erkenning door een lidstaat van een onderdaan van een derde land of een staatloze als een persoon die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn – onderdeel van hoofdstuk V van deze richtlijn, getiteld "Voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming" – bestaat ernstige schade uit ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

procedurenummer: AWB 08/39423

3

Ingevolge artikel 18 van de Definitierichtlijn verlenen de lidstaten de subsidiaire-beschermingsstatus aan een onderdaan van een derde land of staatloze die overeenkomstig de hoofdstukken II en V in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

2.2. het bestreden besluit

Het bestreden besluit strekt tot afwijzing van de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. In het bestreden besluit en het daarin ingelaste voornemen van 18 september 2008 heeft verweerder, samengevat, het volgende overwogen. Uit onderzoek van de Koninklijke Marechaussee is gebleken dat de door eiser overgelegde Iraakse identiteitskaart en nationaliteitsverklaring vals zijn. Eiser volhardt echter in zijn standpunt dat het echte, onvervalste documenten betreft. Eiser heeft zijn nationaliteit en identiteit niet alsnog aangetoond met echte en onvervalste documenten. Voorts heeft eiser geen enkel document overgelegd ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Omdat sprake is van omstandigheden genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d en f, van de Vw 2000, moet van het asielrelaas van eiser een positieve overtuigingskracht uitgaan en dat is niet het geval. Omdat eiser twee vals bevonden documenten heeft overgelegd, heeft hij zijn nationaliteit en identiteit niet aannemelijk gemaakt. Gelet hierop wordt geen geloof gehecht aan de door eiser gestelde problemen in het door hem opgegeven woongebied. Omdat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt, komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 of een andere in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde grond.

2.3. de gronden van het beroep

Eiser heeft, samengevat, het volgende tegen het bestreden besluit aangevoerd. Eiser persisteert in hetgeen in de zienswijze is aangevoerd. Eiser blijft erbij dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak en met de bij faxbericht van 9 april 2009 overgelegde stukken heeft hij zijn identiteit en herkomst voldoende aannemelijk gemaakt. Eiser heeft vragen over zijn woonomgeving beantwoord en niet is gebleken dat deze antwoorden onjuist zijn. De tegenwerping dat eiser valse documenten heeft overgelegd, is onvoldoende om te stellen dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Ten onrechte heeft geen taalanalyse plaatsgevonden. Eiser moet toegelaten worden op grond van het beleid inzake categoriale bescherming, dat moet worden hersteld. Voorts komt eiser in aanmerking voor subsidiaire bescherming op grond van artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

2.4. het oordeel van de rechtbank

2.4.1. De mededeling dat eiser persisteert in hetgeen is aangevoerd in de zienswijze leidt niet tot gegrondverklaring van het beroep. Eiser heeft niet toegelicht waarom de in het bestreden besluit gegeven gemotiveerde reactie op de zienswijze tekortschiet, terwijl de rechtbank geen grond ziet voor het oordeel dat (op voorhand duidelijk is dat) het gestelde in de zienswijze niet toereikend gemotiveerd is weerlegd in het bestreden besluit.

2.4.2. In beroep heeft eiser de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 niet gemotiveerd betwist. De bij faxbericht van 9 april 2009 overgelegde stukken doen niet af aan de toepasselijkheid van deze bepaling. De rechtbank gaat er bij de beoordeling van het beroep dan ook van uit dat verweerder deze bepaling aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

2.4.3. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 wordt tegengeworpen, ingevolge het eerste lid van dat artikel,

procedurenummer: AWB 08/39423

4

mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (TK 1998-1999, 26 732, nr. 3, blz. 40/41) en de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Omdat de tegenwerping van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 reeds tot gevolg heeft dat de toetsingsmaatstaf van de positieve overtuigingskracht van toepassing is, kan in het midden blijven of verweerder het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 aan eiser heeft kunnen tegenwerpen.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Omdat eiser een valse identiteitskaart en nationaliteitsverklaring heeft overgelegd, heeft verweerder kunnen twijfelen aan de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. De bij faxbericht van 9 april 2009 overgelegde documenten kunnen deze twijfel niet wegnemen. Verweerder heeft er terecht op gewezen dat eiser geen originele documenten heeft overgelegd. Voorts blijkt uit de vertaling van de in kopie overgelegde bevestiging van afgifte dat het identiteitsbewijs is afgegeven op 27 november 2008, toen eiser in Nederland verbleef. De geboortedatum op de identiteitskaart wijkt af van de door eiser opgegeven geboortedatum, terwijl de op de identiteitskaart en de bevestiging van afgifte genoemde namen niet zonder meer vallen te herleiden tot de door eiser opgegeven naam. Namens eiser is ter zitting verklaard dat het in Irak mogelijk schijnt te zijn dat identiteitskaarten aan derden worden verstrekt en dat in Irak tot voor kort de blanco identiteitsbewijzen bij wijze van spreken op straat lagen. Onder deze omstandigheden kan de door eiser in beroep overgelegde kopie van een identiteitskaart niet worden aangemerkt als een overtuigend bewijs van zijn identiteit en nationaliteit.

Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank op het standpunt kunnen stellen dat het overleggen van valse documenten over de identiteit en nationaliteit een zodanige twijfel doet rijzen aan de juistheid van de verklaringen van eiser dat van zijn asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De stelling van eiser dat hij herkomstvragen juist heeft beantwoord, ziet eraan voorbij dat het, mede gelet op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, na het overleggen van een valse identiteitskaart en een valse nationaliteitsverklaring op de weg van eiser lag om de door hem gestelde identiteit en nationaliteit op overtuigende wijze alsnog aannemelijk te maken, zo niet aan te tonen. Het naar gesteld juist beantwoorden van een aantal herkomstvragen is daartoe onvoldoende. De stelling van eiser dat verweerder gehouden was een taalanalyse af te nemen, vindt geen steun in het recht.

2.4.3. De beroepsgrond dat het beleid inzake categoriale bescherming moet worden hersteld faalt reeds wegens het ontbreken van enige onderbouwing. Hetzelfde geldt voor het beroep van eiser op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn.

2.4.4. Het beroep is derhalve ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling op grond van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 08/39423

5

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. B. van Velzen, rechter, in tegenwoordigheid van H. Nummerdor, griffier, en door de rechter ondertekend.

De griffier is buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 28 juli 2009

Afschrift verzonden op: **28 JULI 2009**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Mr drs E.W.B. van Twist
Mr drs J.M. Walls
Mw mr H.K. Westerhof
Mr K. Wijnmalen
Mw mr S. Zwiers

Advocaten

Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht
Telefoon 078 - 648 91 29
Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
ABN AMRO 48.61.47.258

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

22 AUG 2009

ZAAKNR. 200906409

AAN: N3

BEHANDELD: DD: PAR:

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax 070 365 1380, 7 pag.

Inzake:

Proceduren: n.n.b.
Onze ref: 32695
IND nr: 0805.26.1070
Dordrecht, 22 augustus 2009

Appelschrift Vreemdelingenrecht Asiel

Hoogedelgestreng college,

Door deze en derhalve tijdig binnen de wettelijke beroepstermijn stelt ondergetekende, mr K. Wijnmalen, advocaat en procureur, kantoorhoudende te 3311 BV Dordrecht aan de Wijnstraat 209, die verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn door

, geboren op [] appellant, van Iraakse nationaliteit, thans verblijvende te [] en domicilie kiezende ten kantore van zijn gemachtigde, om dit appelschrift in te dienen en te ondertekenen en hoger beroep in te stellen, hoger beroep in tegen de uitspraak van 28 juli 2009, verzonden op 28 juli 2009, reg. nr. AWB 08 / 39423, (aangehecht), van de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, vreemdelingenkamer, zittingplaats Dordrecht.

De rechtbank heeft het beroep van appellant tegen de afwijzing van zijn asielaanvraag voor bepaalde tijd ongegrond verklaard.

Verweerder is de Staatssecretaris van Justitie.

Appellant wenst tegen voornoemde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren:

Grief 1 (r.o. 2.4.2 e.v.)

De rechtbank oordeelt ten onrechte dat verweerder zich op het standpunt mocht stellen dat het relaas positieve overtuigingskracht ontbeert doordat verweerder mocht tegenwerpen dat appellant valse documenten over legde.

Advocatenkantoor

Van Twist & Walls

Toelichting:

Verweerder wierp artikel 31 tweede lid aanhef en onder d tegen in verband met de tegenwerping dat appellant valse documenten overgelegd zou hebben.

Alsdan diende het relaas een positieve overtuigingskracht te hebben.

Verweerder mag naar het oordeel van de rechtbank echter oordelen dat het relaas geen positieve overtuigingskracht zou hebben uitsluitend op basis van de overgelegde documenten die uiteraard geen onderdeel van het relaas vormen. De rechtbank laat ten onrechte de cirkelredenering van verweerder in stand.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 29 juli 2002 in zaak nr. 200202959/1, JV 2002/314) is de enkele omstandigheid dat een vervalst document is overgelegd echter op zichzelf niet voldoende om een aanvraag van een verblijfsvergunning asiel af te wijzen.

Grief 2

De rechtbank verklaart ten onrechte het beroep ongegrond.

Toelichting:

Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis.

REDEN WAAROM:

Appellant zich tot U wendt met het eerbiedig verzoek:

1. Dit hoger beroep gegrond te verklaren;
2. Voornoemde uitspraak te vernietigen;
3. Het bepaalde in artikel 44 Wet RvS dan wel in artikel 42 Wet RvS toe te passen;
4. Verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

K. Wijnmalen, advocaat, bepaaldelijk gevolmachtigde

Bij opvolgend faxbericht verzonden aan IND Zwolle